

Briefing

December 2023
Nr. 129



Briefing

Briefingmaterial

skickas till Christina Völcker
Harstigen 16, 645 42 Strängnäs
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Byle, Ekudden 431, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nummer är
15 februari 2024.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och
eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar
för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.se
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 350 kr. Familjemedlem 100 kr.
Bankgiro 223-7352



STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
076-310 64 36
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
070-956 17 92
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Bengt Cederfelt
072-209 47 90
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00
kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
072-189 23 76
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Christina Völcker
076-897 72 78
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Magnus Andersson
042-14 67 51
ledamot@sgsresa.se
Kerstin Strandskog
076-174 02 62
ledamot@sgsresa.se

Innehåll

- | | |
|----------------------------|-------------------------------------|
| 4 Vykort | 11 SGS-profilen |
| 5 Boktipset | 12 Israel och Västbanken julen 1986 |
| 6 Vice ordförandeord | 15 Följder av en resa |
| 7 Höstmötet i Värnamo 2023 | 19 Resemästarens sidor |
-

Omslagsbild: Trappan i Hotell Scandic, Värnamo Foto: Inger Bjurlén.

**Vi är glada att kunna hälsa följande
nya medlemmar välkomna i SGS:**

Johannes Remnegård med familj, Göteborg
Christina Köhler, Stockholm

Kom ihåg medlemsavgiften för 2024!

Ordinarie medlem: 350 kr

Familjemedlem: 100 kr

Bankgiro: 223-7352



Vi vädjar fortfarande till alla SGS:are
att skicka in bidrag till Briefing. Det går
alldeles utmärkt att gräva i noteringar
från gamla resor, något som detta
nummer visar prov på.



Hej alla SGS:are!

Vi kör runt i det vackra Apulien och Kalabrien. Vackra gamla städer, turkost vatten att bada i och god italiensk mat och dryck. Bilden är från världsarvsstaden Matera.

Många hälsningar
Kristina och Eric.

28 sept. 2023
Hälsning från Uplistsikhe i
Georgien.

Gunilla B.



Hej här kommer en hälsning från Japan. Vi har åkt tåg från Sapporo i norr till Kagoshima i söder och gjort många stopp längs vägen. Vi har åkt med både lokaltåg och Shinkansen, Japans snabbtåg.

Hälsningar
Margareta & Dag

Boktipset

av Christina Völcker



Jag har just läst boken "70 är det nya 50" av Ingmar Skoog. Författaren belyser på ett lättamt sätt hur vår generation lyckas bli äldre än tidigare generationer. Det beror bl.a. på att vi lever på ett annat sätt numera; vi är nyfikna och vill lära oss nya saker i hög ålder och gillar att resa. Då tänkte jag förstås på vår förening, där medelåldern blir allt högre. Vi ligger alltså rätt till med våra reseambitioner!

Vice ordförandeord

Kristina Bergman

Nu är jag precis hemkommen från en trevlig SGS träff i Värnamo. Vi var 80 glada SGS:are denna gång. Det är en fin uppslutning med tanke på att vi blir färre medlemmar och att det var ett höstmöte. Vårmötena brukar vara mer välbesökta, höstmötena lite mindre. Extra roligt var att vi hade några nya medlemmar med oss på mötet också, ni är så välkomna!

Det gläder mig att vi är riktigt i gång efter pandemin. Det var en tuff tid för oss alla och det var inte roligt för styrelsen att om och om igen ställa in möten. Tyckte att jag kunde ana att flera saknade vårmötet, då vi hade kryssningen på Rhen i stället, och därför var det extra roligt att åka på detta möte. Att våra möten är viktiga visade sig också när några SGS:are konstaterade att en av de planerade resorna krockar med vårmötet. Det blev en livlig diskussion med arrangören hur detta skulle ordnas. Direktbiljett till Borås blev lösningen.

För det är i Borås vi planerar vår kommande vårträff. Borås har ett intressant utbud av textilhistoria, konst m.m. Naturligtvis måste vi besöka Textilmuseet där SGS:aren Lena Nessel var chef. Vi skall säkert få ihop ett intressant program där. Och som vanligt är vi arrangörer så tacksamma för tips till programmet. Några medlemmar berättade hur de ibland tvekar när orten för SGS träffen inte lockar, men att de tar tillbaka detta efter besöket. Varje ort har alltid något intressant att visa upp. Inte minst Värnamo. Vi fick bl.a. provsitta klassiska Bruno Mathsson stolar

och höra historien bakom dem, sjunga Apladalsvisan i Apladalen och lyssna på sagor från UNESCO klassade Sago-bygden. Ni får läsa mer om Värnamoträffen i detta nummer av Briefing.

Vi hade tur med vädrets makter på lördagen, när vi besökte Bruno Mathsson Center och Apladalen. Men söndagen var inte lika trevlig. Vi lämnade Värnamo i ösregn och rejäl blåst och på vägen hem kom säsongens första blötsnö. Det är alltså bäst att ladda för vintern. Jag tänker själv ta mig till varmare trakter på södra halvklotet snart.

Styrelsen informerade som vanligt under vårt möte. Vår kassör, Ewa Knutson, rapporterade att ekonomin är god och det känns ju skönt. Vår redaktör, Christina Völcker, vill gärna ha bidrag till Briefing och de behöver inte vara så långa. Och reseminnena måste inte vara helt färska heller.

Förutom nämnda vårmöte i Borås har vi preliminära planer på att förlägga nästa höstmöte till Katrineholm. Så nu kan ni börja planera era resor till kommande träffar! Kanske kan de kombineras med någon trevlig extra utflykt i närheten?

Jag önskar er alla trevliga resor, långa som korta, i verkligheten eller från TV soffan!

Och så småningom en riktigt God Jul och ett Gott Nytt reseår!

Höstmötet i Värnamo 2023

*Text: Gunilla Broberg | Bild: Christina Völcker,
Inger Bjurlén, Stellan Håkansson*

Under eftermiddagen den 27 oktober 2023 gjorde sig 80 SGS-are hemmastadda på hotell Scandic i Värnamo för höstens veckoslutsträff. Denna gång var vi en vecka tidigare än andra gånger, men trots det var vädret inget vidare, bara ett par grader plus. Mötet startade med en välkomstbuffé, varefter styrelsen drog sig undan för möte medan vi andra skulle titta på deltagares bilder. Sven Barthel visade en film från Polar Quest, tagen på den resa till Svalbard han gjorde i somras. De såg både blåval, vitval och knölval samt naturligtvis isbjörn, polarräv, valrossar och sälar samt ett antal fåglar. Han berättade inte huruvida han var en av dem som badade, när sådant tillfälle gavs. Därefter fick vi av Pär Lindström lite historisk kunskap om Kaliningrad (Königsberg) och Riga.



Lördagsprogrammet började med information från styrelsen:

- Ingen presentation av nya resor eftersom Lotta inte deltog
- Ekonomin är god
- Uppmaning från Christina att skicka bidrag till Briefing. Bidragen kan vara korta eller långa, handla om gamla resor eller nya. Man tänker återinföra "Profilen", varför vi uppmanades att fylla i och skicka in önskad info om oss.
- Man presenterade Cecilia Hanson, ny medlem i SGS (även Martin Kriz tänkte bli medlem i SGS)
- Vårens träff blir under Kristi himmelfärdshelgen i Borås, höstens träff två veckor innan allhelgonahelgen, dvs 18-20 okt, troligtvis på Hotel Statt i Katrineholm. Man efterlyste tips på föredrag och aktiviteter.
- Till eftermiddagens uteaktivitet skulle vi dela in oss i tre grupper

Efter kaffet kom berättarantikvarien från Berättarnätet Kronoberg Lina Nidholm. Hon berättade om Sagobygden (sagobygden.se), sedan 2018 ett immateriellt världsarv inom UNESCO. Till Sagobygden hör Alvesta, Ljungby och Älmhult kommuner. Det hela började 1990 med en berättarfestival i Ljungby och 1999 invigdes Sagomuseet i Ljungby. Man har också 43 sägenplatser ute i landet utrustade med skåp med en sägen om platsen, både läsbart och hörbart. Det finns också en app med text på svenska, engelska

och tyska. Till skillnad från sagan så berättas en sägen för att vi ska tro på den. Ibland är dess syfte att förklara något oförklarligt, som t.ex. ett jättestort stenblock mitt ute på en åker i närheten av en kyrka. Ibland är en sägen ett fantasifullt sätt att förklara varför en plats heter som den gör och ibland har den haft syftet att skrämma barn från det som är farligt, som att t.ex. inte gå nära vatten, för då kan näcken ta dig (sagenresan.sagobygden.se).

Gösta Westin från Äventyrsresor presenterade SGS-resan – "Till turismens vaggas - Tjeckien och Tyskland", där vi kommer att ta oss till det forna kungadömet Böhmen i dagens Tjeckien. Resan går 2-10 maj med tåg från Stockholm eller annat val av färdsort.

Webbsidan är nu öppen endast för SGS (upp till 20 pers). På resan åker vi tåg, hjulångare och mindre båtar. Dessutom blir det en del vandringar. Hemresan går med nattåg från Berlin. Resan finns presenterad både på vår hemsida och i Briefing. Vårt nästa SGS-möte börjar ju 10 maj i Borås, men vi fick löfte om att direkttransport dit skulle kunna ordnas, om man först är med på Äventyrsresan.

Efter lunch var det dags för utflykt. Vi promenerade samtliga till Bruno Mathsson-muséet, varefter en grupp fortsatte till Apladalens hembygds- och kulturpark. Vi fick ca 1 timmes guidning på vardera stället. Muséet är fyllt med Bruno Mathssons möbler, både gamla och sådana som fortfarande är i produktion. Det framkom också att han designade hus, både av glas och av mer





konventionella material. Apladalen är en hembygds- och naturpark som kännetecknas av lummig natur och vackra stigar. I parken finns hus från 1700- och 1800-talen, bland annat en prästgård som idag är hembygdsmuseum. Kaffe väntade på oss när vi ganska frusna återkom till hotellet. Några timmars egen tid, senare serverades middagen som utgjordes av huvudrätt och dessert. Kvällens bildvisning stod Martin Kriz (skulle återkomma dagen efter) och Stefan Karlsson för. Martin visade bilder från Arktis och Antarktis och Stefan från Gotska Sandön. Vi fick också lite info om hotellet av en av ägarna. Det är ritat av den dansk-svenske arkitekten Bent Jörgen Jørgensen och invigdes 1955. Många inredningsdetaljer är kvar från 50-talet men det finns också sviter inredda av Bruno Mathsson.

Söndagens första föredrag handlade om St Helena. Martin Kriz, kirurg nu boende i Lund, har arbetat på många olika platser i världen, bl a St Helena, dit Napoleon förpassades efter förlusten vid Waterloo 1815. Han dog och begravdes på ön men flyttades senare till Invaliddomen i Paris. Ön, som är en del av det brittiska territoriet Sankta Helena, Ascension och Tristan da Cunha, ligger ca 2000 km från Namibia och ca 4000 km från Sydamerika och har ca 4500 inv. Huvudort är Jamestown. Det finns ett modernt sjukhus och ett fängelse från 1826 samt mycket vacker natur. Utflyttningen är stor. Viljan att förbättra förhållandena på ön är inte stor, man importerar vad man behöver. Numera kan man, om vädret tillåter, flyga till ön från Johannesburg i Sydafrika via Namibia ett par gånger i veckan. Tidigare gällde endast båt.

Bodil Eckert berättade om och visade bilder från SGS-resan "Georgien bortom allfartsvägarna". Den gick i augusti/september med Lena Haglund som reseledare och georgiska Mariam som lokal guide. Lena pratar ryska och Mariam (som inte vill prata ryska) talar en utmärkt engelska. Resan genomfördes i minibussar och man tog sig till nationalparker och isolerade bergsbyar och fick höra både sång och musik. Man fick också smaka det georgiska köket, som består av en mängd smårätter vid varje måltid samt det egenproducerade vinet. Man har tillverkat vin i Georgien i 8000 år och det finns ett stort antal druvsorter. Man fick också se och höra om hur vintillverkning gick till i de stora lerkärlen kjevri, som ofta begravs i marken under jäsningen. Man fick även se hur de tillverkades. Boken "Blå berg, Grön mat, Orange vin" ger mer information om georgisk kultur, mat och vin.

Ann-Christine Gunnarsson, vice ordförande i Elin Wägnersällskapet, presenterade Elin Wägners för oss.

Elin Wägners föddes 1882 i Lund, förlorade sin mor vid 3 års ålder och fick av fadern och hans nya fru en sträng uppfostran. Hon började redan tidigt skriva små berättelser, som med tiden blev längre och fler. Hon arbetade som journalist på flera olika tidningar men ägnade sig också åt annan verksamhet – hon var t ex med och grundade Rädda Barnen 1919. Hennes ämnen var framför allt kvinnors rättigheter, kvinnlig rösträtt, fredsfrågor, sociala frågor och miljöfrågor. 1944 blev Elin Wägners invald i Svenska Akademien. Hon dog 1949.

Böcker som nämndes var:

- Norrtullsligan
- Pennskaftet
- Elin i mitt liv av Thage GT Peterson
- Åsa-Hanna
- Fred med jorden
- Väckarklocka

Ar 1923 köpte hon en tomt i Berg i Småland, där hon lät uppföra huset Lilla Björka. Huset ägs numera av en stiftelse, som har ansvaret för skötsel och verksamhet. Lilla Björka är öppet för allmänheten under sommaren med utställning, föreläsningar och andra aktiviteter. Avslutningsvis visades en ca 8 min lång film om Lilla Björka.

Alexandra Widl som representant för Grönlandsresor, presenterade den kommande SGS-resan "Svenskbygden i Estland", "en resa med fokus på kultur och historia, men också livet idag på andra sidan Östersjön". Resan går 2-8 september 2024. Alexandra kommer att vara guide på resan. Resan finns presenterad både på vår hemsida och i Briefing.

Mötet avslutades som vanligt med buffélunch. En viss oro spred sig mellan deltagarna, när det blev känt att en tågurspårning skett i Alvesta. Detta ställde till det för många hemresande. Jag själv var otroligt glad att jag för en gångs skull tagit bilen. Jag tog ett par extra passagerare med mig till Göteborg.



Jag växte upp i Lindesberg, en liten stad i Bergslagen. Man gjorde inte så långa resor på den tiden, så det var en stor sak, när jag fick följa med mina föräldrar på en resa till Danmark och norra Tyskland.

Tänk, att de hade röda brevlådor i Danmark! Och Hagenbecks djurpark var fantastiskt!

Sen blev det sommarskola i England och skolresa till Lindau i Tyskland efter realexamen. Nu var jag övertygad om att jag skulle fortsätta att upptäcka världen.

Efter studenten for jag till USA, ett år innan jag utbildade mig till lärare, och jobbade sedan på samma skola i 40 år. Jag har under alla år försökt resa så ofta som möjligt.

När och hur blev du medlem i SGS?

– Jag kom med i SGS tack vare min väninna och kollega Christina Völcker, som också är reseintresserad och hon tog med mig till en träff i Täby 2010.

Har du deltagit i något av föreningens vår-och höstmöten?

– Jag har deltagit i alla vår-och höstmöten jag har haft möjlighet till.

Din bästa resa hittills?

(Behöver inte vara en SGS-resa)

– Det går inte att säga vilken som va-

rit min bästa resa, men kvinnoresorna med Gränslösa resor har varit väldigt intressanta. Vi har rest runt i olika länder, träffat den inhemska befolkningen och upplevt mycket med andra reslystna kvinnor. En annan intressant resa var med Christina till Borneo, där vi bl.a. bodde hos huvudjägarna och upplevde mycket intressant natur med bl.a. orangutanger och näsapor.

Din drömresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen.

– Jag har ingen speciell drömresa. Det finns så mycket att se och uppleva, både nära och långt borta. Kommer någon med ett förslag, säger jag nog ”Ja”, om det bara är möjligt.

Vad har du alltid med dig när du reser?

– Naturligtvis har jag alltid med mig en kamera och också en anteckningsbok, där jag kan anteckna allt som jag vill komma ihåg.

Vad vill du helst läsa i Briefing?

– Jag vill läsa om intressanta resor och platser, som jag kanske en gång kan komma till.

Israel och Västbanken julen 1986

text och bild: Eva Landervik

Tillsammans med min brorson Erik, som då var 15 år, reste jag för att besöka hans kusiner och min bror och svägerska. Mina intryck kommer tillbaka i minnet nu. Vi flög från Kastrup och redan då märkte vi att det var speciellt. Man fick inte vistas i en vanlig gate, utan fick smyga utmed en fasad fram till det ställe, där vi skulle gå ombord på planet till Ben Gurion flygplatsen.

Vi möttes på flygplatsen dagen före julafton och färdades i bil till Jerusalem. Längs vägen syntes sönderskjutna bilar, minnen från tidigare krig. Min brors familj bodde i ett flerfamiljshus i utkanten av staden. Där fick Erik bo tillsammans med sina jämnåriga kusiner. För mig hade ett rum reserverats i ett arabiskt hotell nära Damaskusporten inne i staden. Redan första kvällen försvann pojkar ut i stadslivet.

Jag vaknade tidigt på julaftons morgon av att tupparna gol. Efter frukosten begav jag mig in i gamla stan genom Damaskusporten och blev då tilltalad av några småflickor. Trodde att de tiggade pengar, men nej då. De ville önska mig God Jul och undrade varför jag inte önskade dem detsamma. Skämdes! Strövade omkring och närmade mig en port som såg intressant ut. Då kom två palestinier fram och sa att jag inte skulle gå in, detta för att respektera dem och deras tro. Israeliska poliser kom också fram och tyckte att jag visst kunde gå in. Men jag tackade nej. Hittade Sukigatan med sin kommers och flanerade där en stund, innan det var dags att promenera till huset där släkten höll till.

Min svägerska bjöd på jullunch och berättade lite upprörd, att hon och övriga européer, som bodde i huset, på morgonen hade blivit uppmanade av israelisk ordningsmakt att utrymma skyddsrummet snarast. Men hon blev lugnad av grannar, som sa att det bara var en provokation med anledning av julen, så det fick vara. På eftermiddagen var vi bjudna till en svensk familj, som bodde i Betlehem på Västbanken. Jag kände frun sedan en sommar i vår ungdom, och vi är dessutom kollegor, så det skulle bli roligt. Resan skulle säkert gå bra, för bilen hade FN-märkning.

Vägen till Betlehem var prydd med stjärnor. Väl framme vid deras hus fann vi ingen hemma. Grannar, som satt på sina tak, talade om att ett sällskap promenerat iväg i en viss riktning och så småningom hittade vi hela sällskapet i ett grönområde. Det var Herdarnas äng enligt traditionen och där höll några munkar till vid ett litet kapell. Familjen Norlén brukade gå dit varje julafton och nu fick vi, deras gäster, också komma till platsen. Senare, efter traditionell svensk julfika med pepparkakor etc, for vi till Födelsekyrkan. Där skulle en romersk-katolsk kardinal besöka kyrkan. Stämningen på den platsen var så långt ifrån julfrid man kan tänka sig. En kvinnlig soldat bad mig ta ett kort med min kamera. När jag siktade mot henne blev hon arg och kanske rädd. Jag hade inte förstått syftet. Israeliska soldater bevakade folksamlingen från taken. Musiken bestod av trumslagning och så kom då kardinalen marscheran-



Klagomuren.

de, omgiven av vakter, och han fick hunkande ta sig in i kyrkan. Han såg rädd ut, tyckte jag. Erik kommenterade att soldaterna, som fanns nästan överallt, var så unga, nästan barn.

Min bror var inte ledig från sin tjänst som FN observatör i Norra Israel och Libanon under julhelgen, så vi fick fira julafton utan honom i hemmet. Vi satt runt en gasolspis, som höll främre delen av kropparna varma, medan man kände kylan från de dragiga fönstren och dörrarna på ryggen. I huset sov man på vintern med elektriska filtar.

En av juldagarna gjorde vi en bilutflykt till Döda Havet och Massadafästningen. Sjön ligger på gränsen mellan Israel och Jordanien med ytan 395 meter under havsnivå. Sjön har krympt pga konstbevattning med vattnet i Jordanfloden. Man fick kliva i lite gegga, innan man kunde komma ut i det salta vattnet och lägga sig ner och flyta. På vissa ställen sved det ordentligt, så duschen efteråt var välbehövlig. Salthalten är mellan 30 och 35 procent.

Den forntida fästningen Massada, med ruiner från Herodes I:s palats, besökte vi efter badet. Då fick vi höra historien om att den var judarnas sista fäste i kriget mot Romarna, då Jerusalem fallit tre år tidigare. År 73 begick invånarna med sina familjer ett kollektivt självmord, då staden intogs. I Qumranområdet i närheten hade Dödahavsrullarna hittats. Vi bestämde oss för att besöka det nya museet någon av dagarna i Jerusalem.

Vi reste också upp till Tiberias och Nasaret. Där hade ungdomarna kamrater från tiden då de vistats där. Vi besökte en judisk familj, som emigrerat till Israel från Arabvärlden för inte så länge sedan. Nasaret var en sömnig liten stad med kullerstensgator med avrinningsrännan mitt i gatan.

I Jerusalem besökte vi Klagomuren (numera Västra muren) och Tempelberget med Klippmoskén, världens äldsta existerande muslimska byggnad. Den användes dock inte som moské och inträdet var fritt. Man gick barfota,



Tempelriddarnas borg i Akko.

så en viss doft av fotsvett kunde anas. Al-Aqsa-moskén med sin silverkupol är några år yngre, men båda moskéerna är från 600-talet och har en intressant historia. Vi vandrade runt på stadsmuren, som omringar den gamla staden, vilken för övrigt ligger på Västbanken. Vi besökte också den heliga gravens kyrka. Där finns altare för många olika riktningar; platsen där man menar att Jesu grav fanns, övre våningen i ett hus där man menar att nattvarden instiftades och inte minst museet för Dödahavsrollarna, vilket ligger nära Knesset. Det var så märkligt att få se dessa gamla skrifter.

Till nyårshelgen reste vi upp till Nahariya. Där var min bror placerad efter att halvåret tidigare ha bevakat Golanhöjderna nära Genesarets sjö. Vi passerade Haifa och Akko, där vi stannade och promenerade en stund vid Medelhavets klippiga strand. En liten avstickare gjorde vi också till en kibbutz, bara för att ha varit på en sådan. Efter nyårsfirande tillsammans med övriga svenska FN-observatörer och deras familjer for vi alla tillbaka till Jerusalem via Västbanken.

När vi skulle lämna Ben Gurion-flygplatsen för hemresa påpekade min

svägerska, att vi inte skulle nämna att vi varit på Västbanken, för det kunde orsaka problem. På flyget steg två kvinnor, som vi träffat på julafton i Betlehem, ombord, svettiga och illröda. De hade blivit kroppsvisiterade, för de hade berättat var de hade firat jul.

Den här vistelsen blev ett minne för livet. Nu tänker jag mycket på den olyckliga befolkningen i det heliga landet och undrar hur konflikten där någonsin ska kunna lösas.

Döda Havsrollarna.



Tempelmoskén.

Följder av en resa

Berättat av Ulla Johansson för Inger och Christina.

Bilder: Ulla Johansson

Förra året, 2022, damp det ner ett brev i min brevlåda. Det var en inbjudan till ett guldbröllopsfirande i Danmark! Vilken överraskning! Firan-
dets huvudpersoner var dansken Guy och hans mexikanska fru Lolita. Nu var jag tvungen att dra mig till minnes hur jag drygt 50 år tidigare lärde känna detta par.

Året var 1971. Jag hade bestämt mig för att anmäla mig till en sju veckor lång vistelse i Mexiko genom organisationen "The experiment in international living". Resan ordnades från Danmark och gruppen bestod endast av fyra personer- tre svenskar och en dansk. Dansken var Guy och han var vår reseledare, tillika spansktalande.



Vi färdades med tåg till Danmark och därefter med flyg till USA. Efter ytterligare tåg-och flygresor nådde vi Mexiko City. Vår slutstation var dock Morelia. Morelia är en delstatshuvudstad i Michuacan i centrala Mexiko och den grundades redan på 1500-talet. Sedan 1991 är staden upptagen på UNESCOs världsarvslista.



Lolita vid familjens varubil



Frukt på tork

Väl framme i Morelia mötte mig Lolita, ett av de elva barnen till en änka. Att just Lolita fått uppdraget att möta oss berodde på att hon kunde tala engelska. Övriga behärskade enbart spanska. Det var här jag skulle vara inkvarterad.

Lolitas familj tycktes ha det ganska gott ställt. Det berodde på att deras marmeladfabrik, där man framställde konfektmarmelad, såg ut att gå bra.

Jag fann mig väl tillrätta hos familjen, som hela tiden såg till att vi fick göra utflykter och se oss omkring, alltid med någon från familjen som "förklade". Jag försökte förkovra mig i spanska, men det var svårt att hinna med, eftersom dagsprogrammen var så inrutade. Jag fick stjäla mig till lite tid för spanskstudier tidigt på morgnarna.



Till programmen hörde bl.a. utflykter till Oaxaca och Acapulco. I Oaxaca fick vi se fantastiska indianska danser på en festival, "Lunes del Cerro". Dansarna tillhör folkgrupperna mixteker och zapoteker.





En hel vecka var inplanerad i Mexiko City. I den mångmiljonstaden finns mycket att upptäcka och det gäller även ett stort område utanför staden. I Teotihuacán finns gigantiska pyramider, t.ex. Solpyramiden, byggd 200 e.Kr. Jag vågade mig faktiskt upp på den, uppför de ofantligt många trappstegen. Lolita och hennes syster Kristina passade på att göra oss sällskap i Mexiko City. Lolita hade redan från första dagen fattat tycke för Guy och ville därför gärna träffa oss så länge som vi var kvar i Mexiko.

En vecka var en s.k. fri vecka. Då ville jag fara ut på Yucatanhalvön, men det mottogs inte med entusiasm av Lolita. Hon tyckte nog att hon förlorade kontrollen av oss, om jag skulle fara så långt bort och dessutom med två män, ”hennes” Guy och ytterligare en man från vårt sällskap. Vi lyckades dock ta oss dit i den tropiska 40-gradiga hettan. Den taxichaufför vi anlitate

råkade ideligen ut för punktering, så det gick inte så fort fram.

Vi kom till slut fram till Chichén-Itzá, en övergiven, spännande stad från Mayakulturen på Yucatanhalvön. Där finns också gamla, enormt stora, pyramider, t.ex. Chichénitzapyramiden. I Uxmal finner man Trollkarlens pyramid (Pirámide del Adivino). Den lyckades jag också ta mig upp på trots att den är oerhört brant och har extremt



grunda trappsteg. Väl där uppe har man en hänförande utsikt.

Lolita tittade ju lite avundsjukt på mig, när jag gav mig iväg med männen i gruppen och utan henne. Hon frågade ut mig om min ålder och Guys ålder och konstaterade att Guy skulle passa perfekt till henne själv. Hon ansåg att jag var för gammal för honom medan hon hade den rätta åldern. Hon var helt enkelt kär i guy.

1972 fick Guy i Danmark besök av Lolita och en syster till Lolita. De besökte även mig i Eskilstuna och jag såg till att de fick göra utflykter i omgivningarna och t.o.m. prova på skidåkning.

På sommaren 1972 förlovade sig Guy och Lolita och sedan blev det bröllop i Mexiko. Naturligtvis tackade jag ja till inbjudan jag fick till detta storslagna bröllop, som firades med hela stora släkten i Morelia. Guy bad mig fotografera då, eftersom han visste att jag gärna

fotograferar och för att han själv inte hann med det under bröllopet.

Under de kommande fyra åren var Guy med familj-fru Lolita och två barn, bosatta i Danmark, men därefter var de tillbaka i Mexiko. Jag har varit där flera gånger och hälsat på dem, så nu gladdede jag mig verkligen över inbjudan till guldbröllopsfirandet, som skulle äga rum i Danmark. Naturligtvis for jag till Danmark, denna gång med långfärdsbuss, och fick uppleva ett storslaget guldbröllopsfirande.

Bilderna här under visar det lyckliga guldbröllopsparet Guy och Lolita.



Guys och Lolitas bröllop 1972



Resemästarens sidor

Vintern står för dörren och jag vet att många av er har fina resor till ljusare breddgrader att se fram emot. När man inte kan resa själv är det roligt att följa varandras äventyr i världen genom sociala medier. På vår egen Facebook-sida finns många fina bilder från SGS-resor, nu senast från resorna i Georgien.

Jag hörde att ni hade en fin träff i Värnamo och att både Gösta från Äventyrsresor och Alexandra från Grönlandsresor höll fina presenta-

tioner om sina resor. Om du inte redan anmält dig till någon av resorna, så gör det innan det blir fullt.

Är du redan anmäld eller har satt upp dig på intresselista till någon av SGS-resorna håller researrangören dig uppdaterad.

Har du frågor om någon SGS-resa eller vill boka dig, kontaktar du researrangören direkt.

Kalendarium

Till Turismens vagga – det forna kungadömet Böhmen i Tjeckien

Datum: 2–10 maj 2024

Några platser kvar!

Svenskbygden i Estland – på upptäcktsfärd bortom Tallinn med SGS

Datum: 1–7 september 2024

Boka!

Till Turismens vagga

– det forna kungadömet Böhmen i Tjeckien



Basteibron

Vid mitten av 1800-talet började en företeelse som tidigare varit reservrat för ett fåtal mycket rika, att nå ut till bredare folklager. Vi talar om resande enbart för att upptäcka och uppleva. Den engelska adeln hade under många år sänt sina söner på The Grand Tour, för att lära mer om klassisk kultur och historia, främst till länderna runt Medelhavet. Vid mitten av 1800-talet hade dessa "tourists" börjat få sällskap av en ny grupp välbemedlade herrar och damer, ur borgarklassen. Nu riktades blickarna mot bergen, som tidigare mest ansågs ligga i vägen och ofta sågs som hemvist för trolldom och allahanda ogudliga väsen. Men nu skulle de upptäckas och besegras, varvid sömniga bergsbyar invaderades av de upptäcktslystna och behovet av en omfattande logistik uppstod – turismen var född!

På SGS resa 2024 ska vi ta oss tillbaka till turismens vagga eller rättare, en av dem – det forna kungadömet Böhmen i dagens Tjeckien. Här bildades den tjeckiska turistklubben 1888 som en landsomfattande organisation. Turistklubben var en väldigt dynamisk

organisation, och 1889 började man bygga ut vandringsleder med turistmärkning, turiststugor och härbärgen. Samma år började man också ge ut en tidning, som finns att köpa än idag.

I området ligger några av de bergskedjor som tilldrog sig de tidiga turisternas intresse och det med rätta. Här finner vi sandstensformationer av ett alldeles unikt slag med mäktiga torn och broar, bland annat den längsta naturliga stenbron i Europa, allt samlat i så kallade sandstens- eller klippstäder. Här finner vi också några av de allra tidigaste byggnadsverken speciellt skapade för turister, som Basteibron från 1874.

Vår resa tar oss med tåg till den lilla staden Decin strax söder om gränsen mellan Tyskland och Tjeckien. Detta blir vår första bas för upptäckter i närområdet när vi beger oss på strövtåg i de magiska bergen, precis som tidiga dagars pionjärer.

Därefter beger vi oss vidare, stilenligt med hjulångare, längs floden Elbe för att upptäcka en av dåtidens stora dragplåster – barockstaden Dresden. Vi fortsätter norrut med tåg mot naturområden



Decin



Dresden

som de flesta moderna turister nog bara kört förbi. Men i norra och centrala Tyskland finns områden som än i denna dag ser ut som när de första turisterna tog sig ut på landsbygden och in i skogarna, för över 150 år sedan. Här ska vi besöka ett unikt naturområde genomkorsat av kanaler och vattenvägar, bara ett stenkast från storstaden Berlin, som också blir vårt sista besöksmål på resan.

DAG 1: 2/5 Tåg från valfri station i Sverige till Köpenhamn och vidare genom Danmark till Hamburg

DAG 2: 3/5 Tågresan till Tjeckien och Decin

DAG 3: 4/5 Strövtåg i Böhmens Schweiz

DAG 4: 5/5 Strövtåg bland Tisåklipporna

DAG 5: 6/5 Besök vid Basteiklipporna och Basteibron. Fortsatt resa med hjulångare till Dresden.

DAG 6: 7/5 Tåg till Spreewald

DAG 7: 8/5 Spreewald till lands och på vattnet

DAG 8: 9/5 Tåg till Berlin. Guidad stadsvandring. Hemresa med nattåg

DAG 9: 10/5 Ankomst till Sverige

Detaljer om dagsvandringarna, höjdskillnad

DAG 2: Stadsvandring, 3 km, 156 m upp/ner

DAG 3: Strövtåg i Böhmens Schweiz, 10 km, 200 m upp/200m ner

DAG 4: Tisåklipporna, 3 km, 100 m upp/100 m ner

DAG 5: Bastei 3 km, 50 m upp/50 m ner.

Pris: från 25 600 kr del i dubbelrum (reservation för förändring i tågr priser)

Datum: 2–10 maj 2024

Bokning och mer information:
Äventyrsresor, tel 08-556 069 00,
E-post: resor@aventyrresor.se
Nu finns fler enkelrum!



Utsikt över Elbe

Svenskbygden i Estland

– På upptäcktsfärd bortom Tallinn med SGS



Kuressaare Slott. Foto: Evolumina/Visit Estonia

På den här resan kliver vi rätt in i Estlands brokiga historia och letar rätt på minnesrika orter med svensk anknytning. Det är alltid lika fascinerande att upptäcka mänskliga öden och historiska platser med starka band till Sverige. En resa med fokus på kultur och historia, men också livet idag på andra sidan Östersjön. Svensktalande färdledare, inträden och helpension ingår.

DAG 1: Kvällsfärja från Stockholm till Tallinn genom Stockholms vackra skärgård. Välkomstmiddag och föredrag "Estlandssvenskarnas historia". Övernattning i bekväma A-hytter med fönster.

DAG 2: Uppgraderad frukost innan vår guide möter oss i Tallinn. På ön Moon besöker vi ett av Estlands främsta naturminnesmärken, kratern från

Kaali meteoriten. Därefter välbevarade Kuressaare slott från 1200-talet på Ösel. Middag och spa på Georg Ots Spa Hotel direkt vid havet.

DAG 3: Färja till Dagö. Här fanns Kärrdal, en svensk by med 35 gårdar fram till 1810. Hör berättelsen om Ristimägi, täckt med olika kors med anknytning till deportationen av svenskar från Reigi 1781, platsen som hade varit svenskarernas hem i minst 400–500 år.

Besök på Storhovet, godset tillhörande Jacob de la Gardie som ägde ön på 1600-talet. På Vaemla historiska ullfabrik finns fina ullvaror att köpa. Övernattning i pittoreska Hapsal, estlandssvenskarnas huvudstad. Middag och spa på Hestia Hotel Hapsal.

DAG 4: Före andra världskriget var Ormsö tillsammans med Nuckö centr-

um för estlandssvenskarna. Rundtur till svenskbyarna innan lunch. På gravgården finns världens största samling av solkors. Vi besöker Paersgården, en traditionell estlandssvensk gård med vasstak och rökbastu som presenterar livet på Ormsö under 1900-talets första hälft. Middag och spa på Hestia Hotel Hapsal.

DAG 5: Stadsrundtur i Hapsal och ett besök på Aibolandmuseet. Dess 20 meter långa broderade tapet visar estlandssvenskarnas tusenåriga historia. Därefter Nuckö kyrka med både Gustav Adolfs och kung Carl XVI Gustavs underskrifter på dess stenar.

Vi fortsätter till Padise, Cisterciensordens historiska kloster och Padise herrgård som har återställts av släkten Karl von Ramm. Promenad till Keila vattenfall. Middag och övernattnig i centrala Tallinn.

DAG 6: Stadsrundtur i den bäst bevarade medeltida staden i norra Europa. Vi ser bl.a. svenska S:t Mikaelskyrkan

och Gustav Adolf gymnasium som grundades 1631. Efter lunch utforskar vi Tallinn på egen hand. Avskedsmiddag och övernattnig på Tallink, i A-hytt.

DAG 7: Innan ankomst till Stockholm buffetfrukost i den mindre, lite lugnare restaurangen.

FÄRDLEDARE ALEXANDRA WIDL: Jag levde många år i Stralsund, en viktig plats i svenska Pommern. Det var här som mitt intresse för svenskminnen utanför dagens gränser väcktes och som slutligen förde mig till de svenska bygderna i Estland. En upplevelse jag gärna vill dela med er!

Preliminärt pris: 18 300 kr/person

Enkelrumstillägg, prel.: 4 300 kr

Preliminära datum:

1–7 september 2024

Bokning och mer information:

Grönlandsresor

info@gronlandsresor.se

tel 08-556 269 70



*Padis kloster var ett cisterciens kloster som grundlades 1281.
Foto: Monica Larsson*

Kaalikratern är den största av nio nedslagskratrar i byn Kaali på ön Ösel. Forskare har daterat förbränt växtmaterial kring kratern till sannolikt 1530–1450 f.Kr., vilket ger en ålder på omkring 3 500 år. Foto: Monica Larsson



APLADALSVISAN

Text:
Algot Fogelberg
Arvid Lindström



Musik:
traditionell folkmelodi

Jag sjunger då positiva ljuder
En sång om kärlek som mäktigt sjuder
En sång om kärlek och hopp och tro
I Apladalen i Värnamo

Det var en yngling som hette Peter
Från Åkers socken, Hult gården heter
Han svarar pinnar, det må ni tro
På stolfabriken i Värnamo

En lördag gick han i aftonstunden
Att promenera i gröna lunden
Han gick, sen solen sig skänkt till ro
Till Apladalen i Värnamo

Där möter han en så'n vacker flicka
Som kärleksfullt uppå honom blicka
Han lyft på hatten och sa: "män tro,
är fröken hemma i Värnamo?"

Ack nej i Västbo där är jag hemma
Min far är bonde, mitt namn är Emma
En liten tid jag blott här ska bo
Att lära sy uti Värnamo

Han sade sedan: "Ack säg min sköna,
ska ni spatsera uti det gröna.
Till gröna lunden, där sippor gro
I Apladalen i Värnamo

Så bjöd han henne så vänligt armen
I deras hjärtan i ungdomsbarmen
Där byggde Amor snart nog sitt bo
I Apladalen i Värnamo

Sen sade Peter i kvällen klara
Säg vill du mig på en fråga svara
Säg vill du svära mig evig tro
I Apladalen i Värnamo

Ack ja sa' Emma, min Peter klära
Att dig tillhöra det vill jag svära
Till hösten skola vi sätta bo
I Apladalen i Värnamo

De sutto där ja i flera timmar
På kärlekssvågor syns Peter simma
Han var så glad så han ropte "tjo"
I Apladalen i Värnamo

Till Västbo styrde nu Emma färden
Och glömde Peter för hela världen
Och att han svurit en evig tro
I Apladalen i Värnamo

Med sorg i hjärtat och dystra tankar
Då till Amerika Peter vankar
Han suckar ofta "How do you do"
Du falska flicka i Värnamo

Ack hör ni gossar här ner i salen
Tag er till vara för Apladalen
Ty vet att falskhet kan ännu bo
I Apladalen i Värnamo